

продължавалъ. Турците отъ начало силно се защищавали въ своитѣ позиции; послѣ почнали да отстъпватъ, а най-сетнѣ ударили на бѣгъ, като оставили оружие, пушки, патрони и прч. Турскитѣ загуби били така огромни, щото не било възможно да се опредѣлятъ. — И полето, и храсталацитѣ, и джбравата, и царевицитѣ били постлани съ турски трупове. Самъ Еминъ паша началникъ на отряда билъ раненъ въ ногата. Отъ руситѣ имало убити офицери 4 и солдати 97, а ранени офицери 16 и солдати 401. Тѣй щото въ едно и сѣщо врѣме боя се продължавалъ на двѣ мѣста, а Гурко и по-късно свършилъ. Като пристигнала стрѣлковата бригада отъ Н. Загора, а послѣ и първата отъ 9-та дивизия, Гурко отишелъ на бивуакъ при с. Дълбока отгдѣто заминалъ за Хаинския проходъ.

Въ ч. около единъ боятъ въ Ст. Загора слѣдвалъ съ голѣмо ожесточение и отъ двѣтѣ страни. Отъ турскитѣ бомби града билъ запаленъ на много мѣста и когато 2-ра и 5-та дружини съ двѣ орджия и казанскитѣ драгуни промѣнили своитѣ позиции, турцитѣ воспользувани отъ високитѣ и чести дървета предъ лѣвото крило и, като расчитали на своята многочисленность, почнали рѣшително да нападатъ на него, а пакъ оржжейния огънь отъ всичкитѣ страни непрекъснато продължавалъ.

Станалото сражение въ тѣзи именно минути, отъ страна на опълченцитѣ било едно отъ най-ожесточенитѣ, упорититѣ и блѣскавитѣ. Веригата поставена отъ опълченци твърдѣ рѣдка станала. Вторитѣ полуроти отъ преднитѣ роти се испратили въ верига. Опълченцитѣ като снопе падали, нѣ неотстъпвали. По отзиви на Херцога Николая Лейхтенберский, българскитѣ дружини които се били тукъ: „като львове защищавали всяка педа отъ родната си земя“. Ротитѣ отъ 3-та и 1-ва дружини като свършили патронитѣ си, по нѣколко пжти съ щикове се хвъртали и раскъсвали цѣпъта на турцитѣ. Съ десятки наведнѣжъ погинвали, нѣ неотстъпвали нито крачка отъ своята позиция. Много българи истински герои и тѣхни кадрови учители и боеви възпитатели руси, паднали тукъ; между другитѣ, погинжли и подполковникъ Калитинъ, и капитанъ Федоръ Федоровъ, и щабсъ-капитанъ Усовъ, поручицитѣ Рудоминъ и Андрей Поповъ, подпоручикъ Павелъ Павловъ — този цѣтъ на руското боево офицерство изъ туркестанскитѣ батальони, даденъ на българскитѣ дружини.